۱۲۹ - الواح ملوک ولوح سلطان

از حضرت بهاءالله قوله الاعلی قل ان المشرکین نقضوا عهد الله و میثاقه و ادخلونا فی السجن بظلم مبین فلما وردنا اردنا ان نبلغ الملوک و سالات الله المقتدر العزیز العظیم و منهم ملک العجم کشفنا له جمال الامر و عرفناه نفسنا بعد الذی اخترنا احداً من الاخیار و نفخنا فی قلبه روح القدرة و الاقتدار و ارسلناه الیه ککرةالنار بلوح من لدن ربک العزیز القدیر و فیه بینا ما اکتسبت یداه و ما ارتکبه ملک الروم لیعلما ان البلاء لم یمنع الیها عما اراد مالک الاسماء و لم یخوفنا سطوة الذین کفروا بالله العزیز الحمید و به نفخنا فی صور القدرة مرة اخری و اضطرب منه کل جبار عنید و فیه نزل من النصایح و المواعظ ما تستیقظ به افئدة الراقدین قد نزلنا فیه من کل شان بیانا شافیا طوبی لمن یقرؤه و یتفکر فی اشاراته لعمری انه یکفی العالمین لو نزلت کلمة منه علی الجبال التطیر من الشوق الی الله العزیز الجمیل انا ما اردنا منه الا اظهار سلطنة الله و عظمته و انتشار امره و ظهور استقلاله بین عباده المربین و ما ترکنا فیه لاحد من عذران اقرء و کن من الشاکرین قل یا ملأ الارض تفکروا انا نزلنا فی اللوح لرئیسکم بان یجمعنا و علمأ العصر لیظهر امر الله و حجة لکم انه ارتکب ما ناح به سکان الملکوت انتم بعد ذلک بای امر تتمسکون و الی من تذهبون ان انصفوا و لا تکونن من الظالمین و کذلک اردنا فی العراق ان نجتمع مع علما العجم لما سمعوا فروا و قالو ان هو الا ساحر مبین .

و قوله الاعلی این ایام بعد از ورود سجن اعظم ارادة الیهه بان تعلق یافته که جمیع بریه را بشاطی احدیه مجددا باعلی النداء ندا فرماید لذا مخصوص هر نفسی از رؤسای ارض لوحی مخصوص از سماء مشیت نازل و هر کدام باسمی موسوم الاول بالصیحة و الثانی بالقارعة و الثالث بالحاقة و الرابع بالساهرة و الخامس بالطامة و کذلک بالصاخة و الازفة و الفزع الاکبر و الصور و الناقور و امثالها ...از اول ابداع تا حال چنین تبلیغی جهرة واقع نشده ظهور قبلم و مبشر جمالم دو لوح فرستاده بودند ... نظر بمصلحت اصل امر را ستر فرمودند و فی الحقیقه تبلیغ کامل جهرة نشده بود لذا از مشرق مشیت اشراق شد آنچه لم یزل مراد الله بوده تعالی هذه القدرة التی اشرقت و احاطت العالمین .